

26. júla 2020

Prvé kroky

Otec Aladel nechal Katarínu v blízkom predmestí preto, aby mohol lepšie pozorovať túto mladú sestru, ktorá bola pri každodennej práci celkom normálna, ktorá ho však znepokojovala svojimi videniami. Útulok v Reuilly bol iba 5 km od materského domu. Pre službu starcom bola ešte mladá. Tí boli neraz až veľmi hašteriví. Katarínu zadelili do kuchyne. Čoskoro zistili, že sa vyzná vo varení. Veľmi rýchlo si oživila vedomosti z rodičovského domu. Sestra Savart, sestra služobnica, jej pomáhala žiť to, čo sa v seminári učila – slúžiť chudobným ponížene, láskavo, súciteľne, úctivo. Sestra Savart mala rada chudobných a bola ku nim štedrá. To sa Kataríne veľmi páčilo. Naproti tomu vedúca sestra v kuchyni, sestra Vincenta bola neláskavá a „šporovlivá“. Starí ľudia nedostávali dostatok jedla. Katarína sa pokúsila s ňou o tom pohovárať, táto ju však tvrdo odbila, že dom je chudobný. Katarínu to veľmi trápilo. Napokon požiadala sestru predstavenú o preloženie do inej služby. Tá jej radila, aby príliš skoro nesúdila a odporúčala jej aby tam vytrvala. Katarína skrývala netrpezlivosť voči tejto „príliš šporovlivej“ sestre. Rozmýšľala, čo urobiť, aby starčekovia dostávali výdatnejšiu stravu. Poprosila, či by mohla pestovať zeleninu, pretože k domu patrilo kus poľa a nebolo využitie. Tak si vzala na seba starosť navyše, ale sa tešila, že im mohla prilepiť stravu. Asi po dvoch rokoch sa sestra Savart nad ňou zľutovala a preložila ju do práčovne. Po ďalších dvoch rokoch preložila Katarínu do služby starcom. Katarína si zachovala na svoju prvú predstavenú žiarivú spomienku. Sestra Savart sa neuzatvorila do svojho panstva ako na osamelý ostrov. Prialo si, aby sme prvé plody zo záhrady zanesli do najchudobnejších rodín predmestia alebo jej drahým starčekom. Sestry si mohli z nich vziať až potom. Bola jej predstavenou 13 rokov, až do smrti.

Po nej nastúpila sestra Moncellet. Ona prispela k utvoreniu nových diel pre biednych v tejto štvrti. Keď v roku 1849 zúrila cholera, dala na druhom konci záhrady postaviť ústav Ochrany Panny Márie. Boli v ňom školy a detský útulok. Prijímali do nich všetku biedu, vrátane detí robotníkov, ktorí boli neslýchane vykorisťovaní. V roku 1850 založila internát pre deti, ktoré osireli počas cholery. V roku 1851 bola menovaná za generálnu predstavenú. Budovy boli postavené, ale nezaplatené. Na jej miesto prišla sestra Mazin, bývalá generálna predstavená. Práve Matka Mazin prijala sestry z Grazu do Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. V Reuilly bola predstavenou len krátko. Po nej prišla sestra Randier. Rázna žena. U nej sa spájal bystrý rozum s veľkodušnosťou. Túto štvrtú predstavenú mala Katarína naozaj rada. Bola tam len krátko. Po nej prišla sestra Quez. Bola rozvážna a vytvorila vo všetkých rovinách vynikajúce medzilidské vzťahy. 18. októbra 1860 prišla sestra Dufés. Bola to posledná Katarínina predstavená. Mala 37 rokov a železnú vôľu, ktorú hneď dala do služby obrovskej biedy v ktorej sa mestská štvrť nachádzala. Tu je to ako v Číne, prehlásila zanedlho sestra Dufés.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“